

Невідомість

Олександр Чалий

Пропа́в безвісти, в невідомості,
У землі лежить, чи в полоні він?
І живуть тепер у свідомості,
Сльози матері, і церковний дзвін.

Друзі, подруги – розгубилися,
Душу зранену, відчуваючи.
Батько з матір'ю – підкосилися,
Сина рідного, виглядаючи.

Очі дивляться, видивляються,
На дорогу все поглядаючи.
Серце крається, сподівається,
З сином подумки розмовляючи...